

180715 – Jefta – Kaleb.

Dia 01

Goede morgen...

Afgelopen weken:

- Pinksteren: Heilige Geest ontmoeten in de stilte.
- Principe van de sabbat – tot rust komen
- Vorige week: God die met de mensen maaltijd houdt.

Vandaag wil ik dat afsluiten door met jullie eens na te denken over het idee:
Hoe ziet je leven er uit als je veel tijd met God spendeert in de stilte
Wanneer je in de stilte God zoijn werk in jou laat doen?

Ik wil met jullie naar een persoon uit de Bijbel gaan kijken.

Geen overbekend figuur, want zijn naam wordt niet vaak genoemd, maar wel een groots voorbeeld voor ons allemaal.

Ik heb het over Kaleb, een man die de kracht van zijn leven – 40 jaar – in de woestijn heeft doorgebracht.

Dia 02

Kaleb:

Tekst: Jozua 14:6-15. HSV

6 Toen kwamen de nakomelingen van Juda bij Jozua in Gilgal. En Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keneziet, zei tegen hem: U weet zelf van het woord dat de HEERE tegen Mozes, de man Gods, over mij en over u gesproken heeft in Kades-Barnea.

7 Ik was veertig jaar oud toen Mozes, de dienaar van de HEERE, mij vanuit Kades-Barnea uitstuurde om het land te verkennen en toen ik hem verslag uitbracht zoals het in mijn hart was.

8 Maar mijn broeders die met mij opgetrokken waren, deden het hart van het volk smelten; ikzelf echter volhardde erin de HEERE, mijn God, na te volgen.

Dia 03

9 Toen zwoer Mozes op die dag: Het land dat uw voet betreden heeft, zal voor eeuwig voor u en uw kinderen tot erfelijk bezit zijn, omdat u erin volhard hebt de HEERE, mijn God, na te volgen.

10 En zie, nu heeft de HEERE mij in het leven behouden, zoals Hij gesproken heeft. Het is nu vijfenveertig jaar geleden dat de HEERE dit woord tot Mozes gesproken heeft, toen Israël door de woestijn trok, en nu, zie, ik ben vandaag vijfentachtig jaar oud.

11 Ik ben vandaag nog even sterk als ik was op de dag toen Mozes mij uitstuurde. Zoals mijn kracht toen was, zo is mijn kracht nu, om te strijden en om uit te gaan en om in te gaan.

Dia 04

12 Nu dan, geef mij dit bergland, waarover de HEERE op die dag gesproken heeft. U hebt zelf immers op die dag gehoord dat daar de Enakieten waren, en grote versterkte steden. Misschien zal de HEERE met mij zijn, zodat ik hen verdrijf, zoals de HEERE gesproken heeft.

13 Toen zegende Jozua hem en hij gaf Kaleb, de zoon van Jefunne, Hebron als erfelijk bezit.

¹⁴ *Daarom werd Hebron voor Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keneziet, tot erfelijk bezit tot op deze dag, omdat hij erin volhard had de HEERE, de God van Israël, na te volgen.*

¹⁵ *De naam van Hebron was vroeger stad van Arba, die een groot man was onder de Enakieten. En het land rustte van de strijd.*

Dia 05

Introductie

¹⁵ *De naam van Hebron was vroeger stad van Arba.*

(Kirjat) Arba – bolwerk van reuzen wordt Hebron

Hebron: plaats van eenheid, gemeenschap

Hebron = de gemeente = de christenen in de wereld

We hebben de mogelijkheid van de plaats waar de Heer ons gesteld heeft een Hebron plaats te maken.

Ons gezin, onze gemeente, onze werksituatie, onze stad.

Wilt u dat?

Hoe doen we dat? Hoe veroveren wij onze Hebrons?

Veroveren! -> ¹⁵ *De naam van Hebron was vroeger stad van Arba.*

Stad genoemd naar een reus.

We dienen enkele reuzen te verslaan.

Dia 06

I. Kaleb: Een Man Van Vergeving.

Daarvoor de geschiedenis vertellen

Het verhaal van de Exodus - Mozes en 12 verspieters.

Kaleb had het gezien en geloofd.

Toch faalde zijn omgeving hem te volgen.

Hoe zou jij reageren als je 40 jaar moest zandhappen vanwege de zonde van een ander?

Bitter? Cynisch? Kritiek?- Jezelf verhogen

Ik zou dit doen! "Zie je wel!" "Had je maar moeten luisteren!" etc.

Door de eeuwen heen dezelfde Geest.

Begon bij Adam: die vrouw die U mij gegeven heeft.

Oudste zoon: die zoon van U.

Niet mijn vrouw, niet mijn broer!

Wat was de reactie van Kaleb?

Numeri 14:24:

Maar Mijn dienaar Kaleb, omdat in hem een andere geest was en hij erin volhard heeft Mij na te volgen, hem zal Ik brengen in het land waar hij geweest is, en zijn nageslacht zal het in bezit nemen.

Een andere geest...

Kijk maar naar vers 8:

8 Maar mijn broeders die met mij opgetrokken waren, deden het hart van het volk smelten;

De geest van vergeven is een levenshouding. Leren vergeven. Dagelijks werk.

Ik wil dat mijn gezin, gemeente, werkplaats en mijn stad een Hebron plaats wordt.

Ik wil een Kaleb zijn, iemand die dagelijks blijft vergeven. U ook?

Dia 07

II. Kaleb: Een Man Van Genade

Opnieuw de geschiedenis: nu nemen ze het land in en staan ze voor Jericho.

Wat zou jij doen na de val van Jericho?

Ik zou de eerste zijn om bij Jozua aan te kloppen voor mijn erfdeel!

Ik weet zeker dat iedere rechter in dit land en de meeste landen dit rechtvaardig zullen vinden.

De rechtvaardigheid van God komt vaak zo anders tot stand.

Wij staan snel op de barricaden! Ook tegen de overheid en het onrecht dat we zien, maar wat deed Kaleb? Hoe komt Gods rechtvaardigheid in ons gezin, gemeente, werksituatie en onze stad?

Vers 10 laat ons zien dat Kaleb een andere geest had.

De geest van genade: 45 jaar!

Kaleb wachtte nog een 5 jaar totdat al zijn broeders hun deel hadden!

Hij vocht mee, zodat de anderen eerst hun deel kregen en dan pas komt hij op voor zichzelf! En dat duurt 5 jaar!

De vrucht van de geest van genade is rust:

vers 15: *En het land rustte van de strijd*

Ik wil dat mijn gezin, gemeente werksituatie en mijn stad een Hebron plaats wordt.

Ik wil een Kaleb, een man van genade zijn als het om rechtvaardigheid gaat, net zo lang tot dat er rust komt.

Dia 08

III. Kaleb: Een Man Van Nederigheid

Opnieuw de geschiedenis.

45 jaar geleden Kaleb en Jozua. Kaleb is de leider, op zijn minst de spokesmen.

Het oordeel: 40 jaar de woestijn in. Niemand zal dit overleven, behalve Kaleb en Jozua!

Dan ben je toch lekker belangrijk!, nietwaar?

Maar wat gebeurt er? Tussen Numeri 14 en Jozua 14 - 45 jaren lang wordt er niet een keer gerefereerd aan Kaleb! Kaleb de nobody!

Maar Jozua de assistent van Kaleb, wordt steeds belangrijker: hij wordt de generaal en zelfs de vice-president en zelfs de opvolger van Mozes!

Het is zo erg dat na 45 jaar moet Kaleb het geheugen van Jozua nog even opfrissen! vers 6: begin van onze tekst! Hé, Jozua, weet je nog?

Hoe zou jij reageren?

Ik zou me doen gelden! Hij wel generaal, en ik niet? Is die soms vergeten dat hij met MIJ mee mocht? Ben benieuwd als Jozua bij een andere koppel had gezeten of ie het gered had?

Maar Kaleb had een andere geest.

Kaleb had de geest van nederigheid.

Nederigheid om 45 jaar in de obscuriteit te leven. Niet gezien te worden. Niet belangrijk te hoeven zijn.

Ik wil dat mijn gezin, mijn gemeente, mijn werksituaties, mijn stad een Hebron plaats worden.

Ik wil een Kaleb zijn en de levenshouding van nederigheid aannemen.

Dia 09

IV. Hoe activeer of stimuleer je nu die andere geest?

Noch u noch ik kan zo leven uit eigen kracht.

Dat dient Gods Geest in ons te doen.

Maar hoe? Hoe houd ik die Geest die God aan ons geeft, functionerend?

Kaleb zorgde voor verfrissing in zijn leven. Nu nog even sterk!

vers 11: ¹¹ *Ik ben vandaag nog even sterk als ik was op de dag toen Mozes mij uitstuurde. Zoals mijn kracht toen was, zo is mijn kracht nu, om te strijden en om uit te gaan en om in te gaan.*

1^e Sterk om te strijden -

Doe nieuwe dingen - uitdagingen die God geeft aannemen.

De strijd aangaan. Strijd de goede strijd van het geloof.

Voortdurend verfrist worden omdat God tot je spreekt en je uitdaagt.

Dat is iets anders dan een afgestompt woestijn leven.

God daagt jou uit, ook vandaag!

Ben jij, zijn jullie, nog iemand die door God uitgedaagd kan worden?

2^e Uit en in te gaan.

Ingaan en uitgaan in de tabernakel.

Wat betekent dat?

Intimiteit met God - wegbrengen van frustraties en ontvangen van liefde.

Die intimiteit met God zoeken zoals we de afgelopen weken besproken en gepraktiseerd hebben

God roept ons eerst op tot intimiteit met Hem en vandaar uit de dagelijkse strijd in.

Ben jij nog iemand die de intimiteit met God zoekt?

Dia 10

V. Afsluiting

Ik heb een droom. Ik zou zo graag heel veel Hebron plaatsen willen zien.

Gezinnen, mannen en vrouwen, die Hebron plaatsen maken waar nu nog Kirjat Arbas zijn.

Van hun gezin een Hebron plaats maken.

Werksituaties, waar Kalebwerknemers niet werken om de poen maar omdat God ze daar geplaatst heeft om van hun werkplaats een Hebron te maken.

Gemeenten, waar niet meer gevochten wordt met kritiek en posities, maar waar de een de ander hoger acht dan zichzelf - Hebron gemeenten.

Ik heb een droom voor mijn stad Rotterdam. Jullie voor Gorinchem en de Alblasserwaard?

Als die Hebron plaatsen er zijn, dan kan God de gekwetste, de vermoeide, de terneergeslagenen naar die plaatsen sturen en kunnen ze genezing ontvangen.

Omdat er rust in Hebron is.

Ik wil een Kaleb worden, nog meer dan ooit te voren!

U ook?